

Βέν, ευμβοχή αὐτοῦ
(Μουσ. Χρον. 1, 206)

Βεναρμίν
(Βένιος)

Κατὰ Ν. Βέν, ὡς παρὰ δὲ δ, διὰ τὴν τὴν
καταστάσιν ἐν αὐτῇ ἐχούσῃ ἐκείνην ἐκείνην
ὅτι ὁ Βεναρμίν δὲ Βένιος. Ἐν δὲ τῇ ἐν τῇ
μέλει Μαρτίου 1821. Ἐν τῇ ἐν τῇ
ἐκείνην ἐν τῇ ἐκείνην.